

Jedna z ważniejszych definicji w matematyce: (144)

Def. Mówimy, że $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła w $x_0 \in A$, jeżeli dla każdego ciągu (x_n) tż $\forall_n x_n \in A$ oraz $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$ mamy $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = f(x_0)$
(= $f(\lim_{n \rightarrow \infty} x_n)$)

Uwaga: 1. Jeżeli $x_0 \in A$, ale nie jest punktem skupienia zbioru A (mówimy wówczas, że jest punktem izolowanym A), to jedynym ciągiem elementów zbioru A zbieżnym do x_0 jest ciąg stały $x_n = x_0$.
Wówczas oczywiście $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_0) = f(x_0)$, a więc w punktach izolowanych każda funkcja jest ciągła.

2. Jeżeli $x_0 \in A \cap \text{Acc}A$, to z ciągłości oczywiście wynika, że f ma w x_0 granicę równą $f(x_0)$.
Jest też odwrotnie: jeżeli f ma w x_0 granicę i jest ona równa $f(x_0)$, to f jest w x_0 ciągła.

Dowód: Niech $(x_n) \subset A$, $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$. W ciągu (x_n) może pojawiać się (i to wielokrotnie) wyraz równy x_0 .
Mamy 2 możliwości: (·) albo ciąg (x_n) jest od pewnego n_0 stale równy x_0 , (··) albo możemy istnieje n_0 takie, że dla $n > n_0$ $x_n \neq x_0$, (···) albo możemy (x_n) rozłożyć na 2 podciągi: jeden, (b_n) , nie zawierający x_0 (tj. $\forall_n b_n \neq x_0$), drugi, (c_n) , stale równy x_0 .
W przypadku (·) ciąg $(f(x_n))$ jest od $n = n_0$ stale równy $f(x_0)$, jest więc ob $f(x_0)$ zbieżny.
W przypadku (··) ciąg x_n , po odcięciu pierwszych n_0 wyrazów, nadaje się do obliczenia $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x)$:

$$\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) \neq f(x_0)$$

|| z założenia

W przypadku (..)

$$\lim_{n \rightarrow \infty} f(b_n) = \lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} f(c_n) = \lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$$

i z tw. o scalamie $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = f(x_0)$,

co, z dowolności wyboru (x_n) , oznacza, że f jest w x_0 ciągła. □

Def: $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła (na zbiorze A), jeżeli f jest ciągła we wszystkich punktach zbioru A .

Nasza definicja ciągłości była wyrażone w duchu def Heinego granicy funkcji. A jak zapisać ciągłość przy pomocy ϵ i δ ?

Twierdzenie (ϵ - δ -definicja ciągłości): $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła w $x_0 \in A$ wtedy i tylko wtedy, gdy $\forall \epsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall x \in A \quad |x - x_0| < \delta \Rightarrow |f(x) - f(x_0)| < \epsilon$.

Dowód: Jeżeli x_0 jest punktem izolowanym, to ~~po prostu~~ z jednej strony f jest w nim (automatycznie) ciągła, z drugiej - istnieje $\delta_0 > 0$ t.j. $|x - x_0| < \delta_0 \wedge x \in A \Rightarrow x = x_0$.

(inaczej: $(x_0 - \delta_0, x_0 + \delta_0) \cap A = \{x_0\}$) (dowód nie wprost, ćwiczenie).

Wtedy dla dowolnego $\epsilon > 0$ możemy wziąć $\delta = \delta_0$; jeżeli $|x - x_0| < \delta$, wówczas to $|f(x) - f(x_0)| = |f(x_0) - f(x_0)| = 0 < \epsilon$.

Jeżeli natomiast x_0 nie jest punktem skupienia zbioru A , to mamy

$$\forall \epsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall x \in A \quad |x - x_0| < \delta \Rightarrow |f(x) - f(x_0)| < \epsilon$$

dla $x = x_0$ jest w oczywisty sposób spełniony, a dla $x \neq x_0$ jest równoważny temu, że $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$ (def. Cauchy'ego).

Z twierdzenia o arytmetycznych własnościach granicy mamy natychmiast:

Twierdzenie: (o własnościach arytm. ciągłości)

Niech $f, g: A \rightarrow \mathbb{R}$ będą ciągłe w $x_0 \in A$.

Wówczas funkcje $x \mapsto f(x) \cdot g(x)$, $x \mapsto f(x) \pm g(x)$ są ciągłe w x_0 . Jeżeli $g(x_0) \neq 0$, to również funkcja $x \mapsto f(x)/g(x)$ jest ciągła w x_0 .

Uwaga: $z \frac{f(x)}{g(x)}$ jest pewien kłopot - by była to funkcja określona na A , musimy założyć, że $g(x) \neq 0$ dla wszystkich $x \in A$. Jeżeli jednak $\lim_{x \rightarrow x_0} g(x) = g(x_0) \neq 0$, to ~~(z tw. o skończonym)~~ istnieje $\delta > 0$ tż. funkcja g jest różna od 0 na $(x_0 - \delta, x_0 + \delta) \cap A$

(wystarczy w def. $\epsilon - \delta$ - definicji ciągłości wziąć $\epsilon < |g(x_0)|$), a więc $\frac{f}{g}$ jest na pewno dobrze określona w pewnym otoczeniu punktu x_0 , a w x_0 , na mocy twierdzenia, jest ciągła.

Przykłady funkcji ciągłych:

1. wielomiany: funkcje stałe są ciągłe na \mathbb{R}
2. $f(x) = x$ jest ciągła na \mathbb{R}
3. z powyższych 2. przykładów i tw. o własnościach arytm. ciągłości wiemy, że dowolny wielomian $f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0$ jest ciągły na \mathbb{R}

4. Dowolna funkcja wymierna $f(x) = \frac{P(x)}{Q(x)}$, gdzie P, Q są wielomianami, jest ciągła we wszystkich $x_0 \in \mathbb{R}$ takich, że $Q(x_0) \neq 0$.

5. Pracownicy dowiedliśniny, od parostlu semestru, że 147

- funkcja wykładnicza jest ciągła na \mathbb{R}
- \ln jest ciągły na $(0, \infty)$
- funkcje \sin i \cos są ciągłe na \mathbb{R}

Twierdzenie: ~~Je~~ Niech $f: A \rightarrow \mathbb{R}$, $g: B \rightarrow \mathbb{R}$
i niech $\forall_{x \in A} f(x) \in B$ (a więc B zawiera zbiór wartości f).
~~Wtedy~~ Jeżeli f jest ciągła w $x_0 \in A$, g jest ciągła
w $f(x_0) \in B$, to ~~g~~ $g \circ f$ jest ciągła w x_0 .

Dowód: Niech $A \ni x_n \rightarrow x_0$. Ciąg $(f(x_n))_{n \in \mathbb{N}}$ z ciągłości f ,
dąży do $f(x_0)$, zatem, z ciągłości g , $(g(f(x_n)))_{n \in \mathbb{N}}$ dąży
do $g(f(x_0))$.

cd. przykładów

- dla $a > 0$ funkcja $f(x) = a^x$ ($= \exp(x \ln a)$) jest ciągła
na \mathbb{R}
- dla $a \in \mathbb{R}$ funkcja $f(x) = x^a$ ($= \exp(a \ln x)$) jest
ciągła na $(0, \infty)$.

Gdy $a > 0$, f jest określona również w $x=0$. Czy jest
tam ciągła?

Wziemy ciąg $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ t.j. $\forall_n x_n > 0$, $x_n \rightarrow 0$. Dłdż $0 < x_n < 1$,
wówczas, biorąc $k \in \mathbb{N}$: $\frac{1}{k} < a$ (np $k = [\frac{1}{a}] + 1$)
mamy $0 < x_n^a < x_n^{1/k}$.

Wykażemy, że $x_n^{1/k} \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0$, co z tw. o 3 ciągach da
 $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n^a = 0$, czyli $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 0 = f(0)$.

Jeżeli bowiem $x_n^{1/k} \not\xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0$, to znajdziemy podciąg $(x_{n_m}^{1/k})_m$

mający granicę $g \neq 0$ (być może $+\infty$).

Wtedy $0 \leftarrow x_{n_m} = (x_{n_m}^{1/k})^k \rightarrow g^k$, czyli $g^k = 0$ ⚡

• gdy zdefiniujemy $\text{tg}(x) = \frac{\sin x}{\cos x}$

$\text{ctg}(x) = \frac{\cos x}{\sin x}$)

to tg będzie ciągły na $\mathbb{R} \setminus \{k\pi + \frac{\pi}{2} : k \in \mathbb{Z}\}$,
a ctg na $\mathbb{R} \setminus \{k\pi : k \in \mathbb{Z}\}$

miejsca zerowe mianownika.

Pora na przykłady funkcji nieciągłych

• ~~$f(x) = \frac{1}{x}$~~ $\text{sgn}(x) = \begin{cases} 1 & x > 0 \\ 0 & x = 0 \\ -1 & x < 0 \end{cases}$ jest nieciągła

w $x_0 = 0$: ma w 0 granice jednostronne
 $\lim_{x \rightarrow 0^+} \text{sgn}(x) = 1$, $\lim_{x \rightarrow 0^-} \text{sgn}(x) = -1$
sobie,

ale ani nie są one równe, ani nie są
równe $\text{sgn} 0 = 0$. W ~~innych~~ $x_0 \neq 0$ jest ciągła.

• funkcja Dirichleta

$$f(x) = \begin{cases} 1 & x \in \mathbb{Q} \\ 0 & x \notin \mathbb{Q} \end{cases}$$

nie jest ciągła w żadnym $x_0 \in \mathbb{R}$. Wiemy bowiem,
że x_0 możemy przybliżać ciągiem liczb wymiernych
(a_n), ale też i ciągiem liczb niewymiernych (b_n).

$x_0 \neq a_n \rightarrow x_0$, $\forall_n f(a_n) = 1$, więc $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = 1$

$x_0 \neq b_n \rightarrow x_0$, $\forall_n f(b_n) = 0$, więc $\lim_{n \rightarrow \infty} f(b_n) = 0$

i f nie ma granicy w x_0 .

• funkcja Dirichleta

$$f(x) = \begin{cases} 0 & x \notin \mathbb{Q} \quad \text{lub} \quad x=0 \\ \frac{1}{q} & \text{gd}y \ x \in \mathbb{Q}, \ x = \frac{p}{q} \text{ gdzie } p \in \mathbb{Z}, q \in \mathbb{N} \text{ i } \text{NWD}(p, q) = 1 \end{cases}$$

jest cięta w $x=0$ i we wszystkich x niewymiernych
 i niecięta w $x \in \mathbb{Q} \setminus \{0\}$.
 (ćwiczenia).

Niech $z = \sup A$. Wykażemy, że $z \in (x, y)$ i że $f(z) = C$.

1. Określić $z \in [x, y]$, bo $z \leq y$ i $z \geq x$ ($y \in A, x \in A$). (151)

2. Założymy, że $f(z) > C$. Wówczas $g(z) = f(z) - C > 0$;

funkcja $g(t) = f(t) - C$ jest ciągła na $[a, b]$, zatem istnieje $\delta > 0$ t.j. dla $t \in (z - \delta, z + \delta)$ $g(t) > 0$

$$\Leftrightarrow f(t) > C.$$

Stąd ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ z nie może być $\sup A$, bo jeżeli z jest ogr. górnym A , to dowolna liczba z przedziału $(z - \delta, z)$ też - spełniać.

3. Założymy, że $f(z) < C$. Wtedy $\exists \delta > 0$ t.j. dla $t \in (z - \delta, z + \delta)$

$$f(t) < C \Rightarrow (z - \delta, z + \delta) \subset A \Rightarrow z \neq \sup A \quad \downarrow$$

Stąd $f(z) = C$. Określić $z \neq x$ i $z \neq y \Rightarrow z \in (x, y)$.

Jeżeli $f(x) < C$ to w powyższym dowodzie wystarczy wskazać zmienić x z y .

Jeżeli $f(x) > C > f(y)$, to wystarczy w def. A

zmienić znaki $<$ na $>$ i minimalnie zmodyfikować

punkty 2. i 3., w.w. zauważyć, że jeżeli $f(x) > C > f(y)$,

to wiadomo $h(t) = -f(t)$ mamy

$$h(x) < -C < h(y) \text{ i umiemy wykazać, że } \exists_{z \in [x, y]}$$

$$\text{t.j. } h(z) = -C \Leftrightarrow -f(z) = -C \Leftrightarrow f(z) = C.$$

Tw. (Weierstrassa o przyjmowaniu kresów)

(152)

Niech $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$. Jeżeli f jest ciągła na $[a, b]$,
to istnieją $x_0, \tilde{x}_0 \in [a, b]$ tż $f(x_0) = \inf_{[a, b]} f$,
 $f(\tilde{x}_0) = \sup_{[a, b]} f$.

Dowód:

$\forall n \in \mathbb{N}$ liczba $\inf_{[a, b]} f + \frac{1}{n}$ jest większa niż $\inf_{[a, b]} f$,

więc $\forall n$ zbiór $A_n = \{x \in [a, b] : f(x) < \inf_{[a, b]} f + \frac{1}{n}\}$ jest niepusty. Niech $\forall n x_n \in A_n$. (pewnik wyboru $\ddot{\smile}$)

Z ciągu (x_n) możemy, na mocy tw. Bolzano-Weierstrassa, wybrać podciąg zbieżny $(x_{n_k})_{k \in \mathbb{N}}$.

Oczywiście $\forall k f(x_{n_k}) \geq \inf_{[a, b]} f$, więc $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) =$
 $= f(\lim_{k \rightarrow \infty} x_{n_k}) \geq \inf_{[a, b]} f$.

Oznaczmy $\lim_{k \rightarrow \infty} x_{n_k}$ przez x_0 . Wykażemy, że $f(x_0) = \inf_{[a, b]} f$.

$$\forall k \quad \inf_{[a, b]} f \leq f(x_{n_k}) \leq \inf_{[a, b]} f + \frac{1}{n_k} \xrightarrow{k \rightarrow \infty} \inf_{[a, b]} f,$$

$$\text{stąd} \quad \inf_{[a, b]} f = \lim_{k \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) \stackrel{\text{z ciągł. } f}{=} f(x_0).$$

Dowód istnienia \tilde{x}_0 przebiega analogicznie. \square

Wniosek z tw Bolzano - Cauchy'ego

$$\forall z \neq 0 \quad \exists w \in \mathbb{C} \quad \exp(w) = z.$$

Dowód: z ciągłości sinusa

$$z = |z| \left(\frac{\operatorname{Re} z}{|z|} + i \frac{\operatorname{Im} z}{|z|} \right).$$

Rozpatnijmy 4 przypadki:

$$1. \frac{\operatorname{Re} z}{|z|} \geq 0, \quad \frac{\operatorname{Im} z}{|z|} \geq 0$$

Oczywiście $|\operatorname{Re} z|, |\operatorname{Im} z| \leq |z|$, więc

$$0 \leq \frac{\operatorname{Re} z}{|z|} \leq 1, \quad \text{zatem (wt. Darboux + ciągłość cosinusa)}$$

$$\text{istnieje } \varphi \in [0, \frac{\pi}{2}] \text{ t.j. } \cos \varphi = \frac{\operatorname{Re} z}{|z|} \quad (\text{bo } \cos 0 = 1, \cos \frac{\pi}{2} = 0)$$

$$\text{Wtedy } \left(\frac{\operatorname{Im} z}{|z|}\right)^2 = \frac{(\operatorname{Im} z)^2}{(\operatorname{Re} z)^2 + (\operatorname{Im} z)^2} = 1 - \frac{(\operatorname{Re} z)^2}{|z|^2} = 1 - \cos^2 \varphi = \sin^2 \varphi,$$

$$\text{a skoro } \frac{\operatorname{Im} z}{|z|} > 0 \text{ i } \sin^2 \varphi > 0, \text{ to } \frac{\operatorname{Im} z}{|z|} = \sin \varphi.$$

$$2. \frac{\operatorname{Re} z}{|z|} \geq 0, \quad \frac{\operatorname{Im} z}{|z|} < 0$$

znajdujemy $\varphi \in (\frac{\pi}{2}, \pi]$ t.j.

$$\frac{\operatorname{Re} z}{|z|} = \cos \varphi, \quad \frac{\operatorname{Im} z}{|z|} = \sin \varphi$$

$$3. \frac{\operatorname{Re} z}{|z|} < 0, \quad \frac{\operatorname{Im} z}{|z|} \geq 0$$

$$\varphi \in [\pi, \frac{3}{2}\pi]$$

$$4. \frac{\operatorname{Re} z}{|z|} < 0, \quad \frac{\operatorname{Im} z}{|z|} < 0$$

$$\varphi \in [\frac{3}{2}\pi, 2\pi)$$

$$\text{Zatem } \forall z \in \mathbb{C} \text{ znajdem } \varphi \in [0, 2\pi) \text{ t.j. } \frac{\operatorname{Re} z}{|z|} = \cos \varphi, \quad \frac{\operatorname{Im} z}{|z|} = \sin \varphi.$$

$$\text{Stąd } z = |z| \cdot (\cos \varphi + i \sin \varphi) = |z| \exp(i\varphi) = \exp(\ln|z|) \exp(i\varphi) \\ = \exp(\ln|z| + i\varphi)$$

$$\text{i } w = \ln|z| + i\varphi$$

(ale to nie jedyna takie w , bo \exp jest okresowy!).